

Una greu situació internacional

La premsa del dissabte en comentar la resolució adoptada pel Consell de la Societat de Nacions i que havia d'ésser presentada a l'Assemblea de l'organisme ginebrí el mateix dissabte, tot i creure que la mateixa no satisfia els anhels de justícia de l'Espanya republicana, no obstant creia que era, en el fons, el reconeixement de l'agressió de què havia estat víctima el nostre país. Això feia que la premsa del dissabte respirés un ambient francament optimista per quan la nostra causa a pesar de no haver aconseguit una victòria completa guanyava adeptes i posicions.

La resolució del Consell no era pas la que en vertadera justícia podíem desitjar. Era una resolució contemporitzadora i en la mateixa hi havia molts bon desitjos però cap decisió. Ens donaven en molts aspectes la raó, però l'organisme de Ginebra no volia comprometre's a una acció per a tallar d'arrel els abusos que reconeixia. Paraules, paraules... i res més. Però, nosaltres acostumats a rebre les batzecedes de tothom ens mostràvem satisfets. I tot i no creient la perfecta acceptàvem la resolució adoptada pel Consell. Més, quan semblava que la resolució seria aprovada per l'Assemblea per una immensa majoria, ens trobem a hores d'ara que no ha estat acceptada per unanimitat degut a la maniobra dels països totalitaris, que tot i no havent assistit a l'Assemblea han treballat a laombra per a fer fracassar el acord del Consell.

No es pot pas negar que aquesta actitud de l'Assemblea de la Societat de Nacions té una importància excepcional molt més si es té en compte el que disposa l'article XV del pacte que diu: "Si de cas l'Assemblea no aconsegueix fer acceptar el report per tots els seus membres, els membres de la Societat es reserven el dret d'emprendre l'acció que judiquin necessària per a mantenir el dret i la justícia".

Per tant la no aprovació de la resolució proposada pel Consell porta com a conseqüència immediata el deixar en llibertat d'acció als països que la proposaren per a fer el que estimin necessari per a mantenir la justícia i el dret. La situació sota l'aspecte internacional, tot i que aquesta situació ens sigui, degut a aquesta circumstància, particularment favorable, no pot pas ésser més greu. No havent-hi acord els països interessats poden recórrer a la guerra per tal de realitzar el que estimin pertinent per a mantenir la justícia i el dret. La Societat de Nacions, il·lusió de tants anys, s'esfuma. Es clivella per tot arreu i no resta en peu més que els Estats deslligats de tot compromís.

A nosaltres, particularment, això ens afavoreix per quan els Estats interessats en què la greu situació d'Espanya no es perllongui poden actuar sense les traves ni les limitacions imposades per la Societat de Nacions. Això vol dir que Anglaterra, França, Rússia i les altres nacions poden, ja, afavorir sense entrebanes la nostra causa. Al contrari, la greu situació creada les obliga a obrar per compte propi, sense esperar l'ajuda de la Societat de Nacions. Però a pesar del considerable avantatge aconseguit nosaltres no podem pas mirar impassibles com degut a una baixa maniobra l'edifici de la Societat de Nacions es desmorona i no resta en peu res d'aquell meravellós somni de Wilson que tant s'acostava, si la realitat hagués correspost a les esperances, a la pau perpètua...

Què passarà ara? Impossibile de preveure les possibles conseqüències d'aquesta actitud suïcida de la Societat de Nacions.

La Societat de Nacions ha mort definitivament. Restaran les grans potències que hauran de fer respectar per la seva pròpia força el dret. És a dir, que novament el dret quedarà supeditat a la força.

A pesar de què això ara, en aquests moments, ens pugui afavorir, no podem pas alegrar-nos-en. Preferim sempre que el dret sigui superior a la força.

COPS DE FUET

Els trens cada dia van més atapeïts. EPr anar de Barcelona a Tarragona és un martiri. Tant si agafeu un tren com un altre. Persones penjades com a raim, per les plataformes, pels passadissos, per tot arreu on hi hagi un espai per reduït que sigui. I a més de les persones, els paquets, de totes les mides i de tots els olors imaginables. Maletes, embalum, sacs.

I si agafeu la línia de França és igual. I la de Lleida, tres quarts del mateix. I no diem res de la línia dels directes.

Viatjar és un martiri. Una epopeia.

* * *

S'ha d'anar a l'estació dues o tres hores abans de la que s'anuncia com a sortida. I allí s'ha de començar a fer cua. Una cua llarguíssima que mai s'acaba. Sempre hi ha gent més matiner i que ha passat al teu davant. S'obre la guixeta. Hom despatxa amb una desesperant lentitud. Per fi, com que has estat matiner, arriba el teu torn. Ja tens el bitllet. Darrera teu, una gran multitud continua encara fent cua, i el temps que haurà de fer-ne abans no li arriba el torn.

Corrent, salvant la carretera d'obstacles que representen els paquets escampats ci per llà, arribes al tren. Respirs tranquil. Ja he arribat! Com que he estat tant puntual podré seure!

Seure, has dit? I un be. Tots els seients ja estan ocupats. Tant els de segona com els de tercera.

I el viatge ha d'ésser llarg. Abans no arribis a destinació transcorreran cinc o sis hores, que afegides a les tres que ja portes d'estar a peu dret faran un total respectable.

* * *

Però, què ha passat? La gent que tenies al davant comptat i debatut, suposant que compressin bitllets per a altres persones únicament podien omplir la meitat del tren! Si no pot ésser! Si tu haves de tenir lloc per a seure!

Què ha passat?

Doncs res, que hi ha uns senyors que sense fer cua, ni passar per la guixeta ocupen tots els llocs disponibles.

I naturalment de què serveix l'esforç? Aixecar-se de bon matí, fer una cua que no s'acaba mai? I els diners que el bitllet et costa? Res.

I és que encara hi han privilegiats. ... privilegiats.

* * *

Molt bé que els ferroviaris que estiguin realitzant un ser (Passa a la pàg. 2.)

Sobre la qüestió dels proveïments

III

Com ja hem dit, els Estats bel·ligerants en la Gran Guerra, al començament es limitaren a fixar els preus màxims dels queviures. Però molt aviat s'adonaren de les desfavorables repercussions que aquesta mesura tenia sobre l'equilibri entre la producció i el consum d'aquestes mercaderies. I en conseqüència, procediren, d'un costat, a pagar als productors preus suficientment elevats per estimular-los a no restringir, i en el possible a augmentar llur producció, i d'un altre, a fixar les quantitats màximes de queviures que podia comprar cada consumidor.

Naturalment, si els queviures es compren cars al productor i es venen barats al consumidor, hi ha una pèrdua. Aquesta pèrdua havia de recaure sobre les Finances Públiques i això és, sens dubte, un inconvenient del sistema, al qual, però, tots els Estats bel·ligerants cregueren convenient sotmetre's per considerar-la el mal més petit possible.

Els procediments administratius i comercials, amb els quals va portar-se a la pràctica aquesta política, variaren molt en els diferents països i per als diferents productes. En uns casos, l'Estat es constituï en distribuïdor universal, com prant l'article directament al productor i venent-lo al consumidor. Aquest fou el procediment que va seguir-se, per exemple, amb la llet a Anglaterra, i que per cert va donar magnífics resultats. En altres casos, el poder públic va limitar-se a controlar la marxa i els preus de l'article des del productor fins al consumidor, procurant sempre que el preu que rebés el primer fos remunerador i que el que pagués el segon fos moderat, i concedint les primes o subvencions necessàries per a aconseguir aquestes finalitats. Finalment, en altres casos, s'adoptaren procediments mixtos, en virtut dels quals, l'Estat i l'empresa particular col·laboraren en la distribució.

Tal com es planteja el problema en el nostre país, nosaltres proposàrem el control i racionament d'un cert nombre de productes — una dotzena per exemple — que fossin els primers en la llista dels més necessaris per viure. Sobre el millor sistema per distribuir-los, no ens atrevim a donar una solució ja feta. Creiem que caldria estudiar per a cada un d'ells, si fóra més convenient que la distribució la fes l'Estat, els particulars controlats per aquest, o tots dos en col·laboració. El que caldria que l'Estat tingués sempre ben present és que el productor hauria de percebre un preu elevat i el consumidor pagar-ne un de baix, i la diferència entre tots dos hauria d'anar a càrrec de les Finances Públiques.

Pel que fa referència als altres

queviures que no fossin els racionats i a les altres mercaderies que no són queviures, creiem, pels motius que hem exposat, que el millor que podria fer-se és no fixar els preus llurs i deixar-los pujar lliurement. Si es cregués convenient, podria augmentar-se el nombre d'articles racionats i controlats, però mentre els governs que no es vegin amb cor de controlar un producte, en la forma que hem exposat, i de carregar amb la despesa consegüent, el millor que poden fer és no intervenir en el seu preu.

L'única cosa que pot fer-se per tal de limitar l'alça del nivell general de preus és restringir l'expansió monetària. En aquest sentit, fóra molt convenient que els governs disminuïssin tant com poguessin les despeses que no tenen caràcter bèl·lic i que reforcessin els ingressos llurs, creant una forta tributació de guerra.

La política de preus a què havia arribat Anglaterra l'any 1918 estava molt a prop de la que pot considerar-se com ideal. Els queviures més importants estaven racionats a preus baixos; els preus de les altres mercaderies eren quasi tots lliures; les despeses inútils eren gairebé inexistents; la tributació fortíssima. És evident que el nostre país marxa vers un estat de coses semblant: els Governos es precipiten de restringir les despeses llurs, i d'augmentar els ingressos; alguns productes han estat racionats amb bons resultats. Els únics punts en els quals els Governos no semblen veure el bon camí, són la necessitat de pagar als productors de queviures, preus satisfactoris i la conveniència de no fixar preus de productes que no puguin ésser racionats al mateix temps; és d'esperar, però, que, també en aquests punts, acabaran orientant-se. Fóra, no obstant, d'una gran conveniència que la marxa vers una satisfactòria política de proveïments i de preus en general, fos el més àpida possible.

STUDENT

Aquest número ha passat per la censura

Antifeixista: "LLIBERTAT" és el teu diari

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

ACADEMIA ROIG

SOTA EL CONTROL DEL C. E. N. U.

Amb Doctors, Llicenciats i Mestres

BATXILLERAT, COMERÇ, CARRERES I REPASSOS

OBERTURA DEL

CURS 1937-38

Telèfon 1540

Colóm, 24-Tarragona

Cartera de un refugiado

Alas negras

...“El espacio se debe de surcar, en sus cuatro direcciones, solo con el fin del Progreso.”

Lanzarse al espacio con carga de metralla, significa destrucción y ésta sólo es propia de seres sin entraña, enemigos acérrimos de la Humanidad.

Odiemos sin reparo, a quienes bajo el pretexto de la guerra, asesinan en masa a seres inocentes ajenos por completo al odio de los hombres...”

(Lloyd George en sus declaraciones de Ginebra del 8 de septiembre de 1937.)

Pocas son las ciudades abiertas de la España leal, que a la puesta de sol; al amanecer, o a cualquier hora del día o de la noche, no son víctimas de la criminal metralla lanzada sin objetivo de ninguna especie desde los negros aviones de la España de Franco.

Las defensas antiáreas, servidas con denuedo por los hombres de acero, lanzan sus ráfagas de fuego contra los asesinos del espacio. Raro es el día que no queda en nuestros campos o en las calles céntricas de nuestras poblaciones el esqueleto repugnante, de uno de los pájaros de la muerte.

Pocas veces escapan con vida, los asalariados extranjeros, que manejan las macabras máquinas de asesinar en serie. Cuando alguno de ellos cae en nuestras manos, lloran e imploran diciendo siempre la misma frase: “yo ser inocente camagaras”, parece como si en el campo enemigo los adiestrasen a placer antes de lanzarse a cometer sus asesinatos. Pero si nembargo nosotros que no tenemos ni la intención del crimen, ni siquiera el derecho de la venganza, los recogemos y con toda clase de garantías los encerramos en espera de que la Justicia decida sobre su pervenir. Para nosotros la Ley del Talió, parece no existir en los anales de la Historia. Qué podrán decir de nuestro comportamiento, los enemigos discretos que tantas calumnias han lanzado desde el otro lado de la frontera?

Los hombres de conciencia, que siguen con interés los acontecimientos de nuestra guerra, están horrorizados de tanta falsedad y tanta comedia, como la que se desarrolla dentro del seno de la Sociedad de Naciones.

Cada vez que el Comité de los Cuatro; el Subcomité de la “tabla redonda” o la sección de no intervención se reúne, a los pocos segundos, una nueva azaña de las Alas Negras, siembra de tristeza y dolor un nuevo hogar enclavado en el

primer orden.

seno de una moderna capital de

Parece como si viviésemos el siglo de la mofa y de la poca vergüenza. Los hombres que se llaman de orden y de talento que representan en los sillones de la Sociedad todos los egoísmos, las razones y los derechos, son escarnio de los otros que no con menos levita y guante blanco, se atreven a llamarlos colonizadores y creadores de una nueva Humanidad.

Hitler y Mussolini, figuras grotescas de la farsa y el crimen quieren crear una nueva Sociedad, robando y asesinando a mansalva, pero tendiendo la mano de amigos a los cobardes débiles que de rechazo temen ser víctimas, como nosotros de las azañas siniestras de los caballeros del aire.

Paris recuerda aun seguramente los últimos chispazos de la Guerra Europea y Londres, ve con los acontecimientos del exterior, una probable baja en su moneda.

Aquellos polvos traen estos lodos. Si cuando Alemania se veía hundida en el descrédito y el odio fecundo de la humanidad, hubiera tenido ante sí, verdaderos jueces, en lugar de cobardes mercaderes, y hubiera sufrido la pena inexorable de la verdadera justicia, entonces la hubiera costado mucho más trabajo levantarse, y de haberlo hecho cuando menos no hubiera tenido fuerzas suficientes para desafiar al mundo con sus nuevos crímenes y sus nuevas tragedias.

Otro de los factores importantes, para el mantenimiento de la soberbia germana, fué la aparición en los derroteros de la vida, de la figura repugnante de Mussolini, que se destacaba por sus intervenciones políticas como un nuevo aborto del crimen semejante a Hitler, con sus mismas doctrinas y sus mismas ambiciones y hoy gracias al buen entendimiento de los dos dictadores, salen diariamente de las fábricas italianas y germanas, cientos y cientos de pájaros negros que arrastran tras de sí el luto y la

tragedia.

Pero es menester, camaradas de la acera de enfrente que os deis perfecta cuenta, que vuestro camino no es legal ni mucho menos próspero.

Hoy bajo la enseña del fascismo asesino, cooperáis españoles de Franco, a la invasión del negrero extranjero y mañana cuando os deis cuenta del engaño de que habéis sido objeto, no tendréis remedio vuestro arrepentimiento.

Pensad un momento que el arma macabra de la aviación de peises lejanos, asesina diariamente cientos y cientos de hijos de vuestros propios hermanos. Pensar más, caminar más lejos con vuestra conciencia, —si es que no la habéis perdido todavía— y ver el porvenir de vuestra España nacionalista con su bochornoso espectáculo de invasión. Si como decís, en un momento de idiotez, —creerme— saís amantes de la Bandera de España, sean cuales quieran sus colores, porneros alerta y pensar por un momento que nosotros los rojos, como nos llamáis al otro lado de la lucha, ni toleramos ni toleraremos, pues por eso luchamos— que nos arranquen ni un solo trozo de nuestra querida España, de esa España que vosotros no concebís, sin curas satíricos, sin procesiones ridículas y sobre todo con una Bandera tricolor, Bandera que como no queréis reconocer ondeó en el espacio, por la voluntad suprema de la gran mayoría de los españoles el 14 de abril glorioso.

Lo mismo que las sirenas precursoras del peligro, paralizan la vida diurna de nuestra producción en la retaguardia anunciándonos la presencia de los Alas Negras, vosotros nos hacéis paralizar la sangre pensando en el beso de Judas o en la traición de Galilea.

Pero apesar de todo, camaradas ignorantes y engañados por la comedia extranjera, no os odiamos porque todavía tenemos tiempo para pensar, bajo el zumbido de los pájaros asesinos, que en un día no muy lejano, reconoceréis vuestro error y os cuadraréis sin vacilar ante la única bandera digna de todo hombre honrado y productor la Bandera de España, la bandera tricolor republicana que es sin duda alguna la bandera del Proletariado.

DANIEL R. PRADEDA

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

El mirador de Saavedra té guanyada la simpatia dels nostres vells, parròquia de tradició que abans cercava el gaudi en aquell recó florit anomenat jardí del general. Allí, en altre temps, era ben plaent d'acollir-se a l'ombra dels seus arbres tot guiant la mar blava puntejada de blanc. Però el jardí envellit sentia la pesantor dels anys i se'l veia malmirós. Per guarir-lo hom projectà una reforma radical que l'havia de rejuvenir. I pacientment sofri el calvari de les mutilacions que el deixaren esmicolat i tant esquifit que molta parròquia avergonyida n'ha fugit del seu recó.

Ara les preferències se les endú el mirador de Saavedra que té prou encis per fer l'estada agradable: varietat d'arbres, una plana espaiosa i abundor de pedrissons. Els nostres vells hi descansen una bona estona, mentre la canalla tot jugant llança a l'aire els seus crits. En un pedris dos jalets escolten al company que llegeix el diari i després, cadascú, posa el seu comentari al curs de la guerra encesa pels revoltats.

Miren el cel. La llum és propera a esvaire-se i com una senyal es redrecen tots tres i s'allunyen lentament del mirador.

COPS DE FUET

(Ve de la pàg. 1.ª)

vei tinguin dret a circular pel trajecte corresponent. Però que els ferroviaris que es desplacen per a satisfer un plaer o per una necessitat particular disfrutin de preferències, això ja no està tant bé.

I quan menys, la Companyia hauria de tenir una preferència per aquells viatgers que paguen religiosament el preu del passatge, fent que tots aquells que disfruten de bitllet gratuït, únicament tinguessin dret a ocupar seient quan tots els altres viatgers estiguessin còmodament asseguts.

Això és el que hauria d'ésser. Però, no serà. El ferrocarril és per als ferroviaris. I ara, que us haviu cregut!

MANUEL PEDROL

Ollis purs d'olla
TARRAGONA

BANCO ESPAÑOL DE CRÉDITO

SUCURSAL DE TARRAGONA

Corn que ha estat perdut el resguard de dipòsit a favor dels senyors Josep Masquef Ferrer i Teresa Masquef Ferrer indistintament, n.º 2202 lliurat pel nostre antecessor el Banco di Roma el 10 d'Octubre 1922, representatiu de 50 blgs. f-c Nord d'Espanya especials Villalba a Segòvia 4 per cent, 10 Obligacions f-c Nord d'Espanya Almansa a València i Tarragona 4 per cent especials, hom ho anuncia al públic per primera i segona vegada, per tal que el qui es cregui amb dret a reclamar ho faci dintre el termini de quinze dies, transcorreguts els quals sense reclamació de tercer, srà lliurat un duplicat del susdit resguard, tot anul·lant el fòrmat i restant aquest establiment exempt de tota responsabilitat.

Comunicat oficial

València. — Comunicat oficial facilitat pel Ministeri de Defensa Nacional:

EXERCIT DE TERRA

Centre. — Lleuger foc de fusell, metralladora i morter a tots els sectors. Al de Villaverde les nostres forces efectuaren un recone-

xement al barri d'Horecitas i ocuparen setanta-cinc cases situades a l'oest de la trinxera d'evacuació.

L'artilleria enemiga disparà, sense conseqüències, sobre les nostres posicions d'El Reventón, al sector del Guadarrama. La pròpia va batre amb eficàcia algunes concentracions faccioses.

Est. — A l'Alt Aragó, canoneig, foc de fusell i metralladora. A les divuit hores d'ahir foren sentides sirenes a l'interior d'Osca i soroll d'explosions al camp facciós.

Sud. — Al sector de Berja (Almeria), les forces enemigues situades al cerro Pigano foren hostilitzades.

Sud del Teix. — Durant la matinada d'ahir els rebels atacaren les posicions de Mirador de las Nieves, Casa Teatina i cota 680 als voltants de Toledo; foren rebutjats amb energia.

Llevant. — A tots els sectors tiroteigs de fusell i metralladora. L'artilleria pròpia hostilitzà un tren enemic en sortir de Terol; inutilitzà la via i impedí els treballs de reparació.

Nord. — Sense novetat.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

ALSINA
CAMISER

Pau Casals torna

Pau Casals ve a Barcelona després d'una triomfal actuació a Amèrica. El públic l'ha aclamat a les sales de concerts i la crítica ha escrit a honor seu les lloances més enceses.

Els llorers recollits a l'altra banda de l'Atlàntic, Casals, com de costum, ve a ofrenar-los a la pàtria. Aquesta pàtria catalana que, si és possible, ara ell estima més que mai, car la sap sofrent. I la pàtria correspon a l'afecte del gran artista posant-lo a la primera fila entre els seus fills predilectes.

La tasca de Pau Casals a l'estranger, com no podia menys d'esser, no s'ha reduït solament al treball artístic. El gran violoncellista és el més efectiu dels ambaixadors de Catalunya i de la República. A Nord-Amèrica acaba de constituir-se el "Nou Comitè de Músics pro Ajut a la Democràcia Espanyola", del qual el nostre Casals ha estat nomenat president honorari.

Aquest Comitè es proposa celebrar a tots els Estats Units uns concerts i festivals a profit de l'Espanya lleial i republicana. Els més grans artistes americans i estrangers residents a Nord-Amèrica han ofert ja la seva entusiasta col·laboració. Entre aquests darrers cal remarcar la presència de molts músics alemanys, de la veritable Alemanya, incompatible amb el règim nacional-socialista.

BANCO ESPAÑOL DE CRÉDITO

SUCURSAL DE TARRAGONA

Com que han estat perduts els resguards de dipòsit a favor del senyor Josep Masquef Ferrer números 2795, 4037, 2815, 3421, 3548 i 3042 lliurats per aquest Banco Español de Crédito, i el seu antecesor Banco di Roma, el 10 de Juliol de 1926, 17 d'Abril de 1936, 14 d'Agost de 1926, 14 de Juny de 1930, 2 de Maig de 1931 i 11 d'Octubre de 1927 respectivament, representatius de 3.000 Ptes. Nom. Deuda Exterior 4 per 100, 18 Oblgs. f-c Nord d'Espanya 3 per cent Prioritat, 30 Obligacions f-c Nord d'Espanya 3 per cent especials Pamplona, 7 Obligacions Luz i Fuerza de Levante 6 per cent 1930, 16 Obligacions Riegos de Levante y Eléctrica de los Almadenes 5 per cent 1928, 10 Oblgs. Barcelona Tracción Light and Power Ld. 6 per cent, hom ho anuncia al públic per primera i segona vegada, per tal que el qui es cregui amb dret a reclamar ho faci dintre el termini de quinze dies, transcorreguts els quals sense reclamació de tercer, serà lliurat un duplicat dels susdits resguards, tot enllant el foraviat i restant aquest establiment exempt de tota responsabilitat.

Octavi Socias i Marrugat

Ha traspassat el 4 del corrent,
a l'edat de 37 anys

(Q. E. P. R.)

Els qui el ploreu, vídua Rosa Masalles, filla Maria de Claustre, mare Engràcia Marrugat vídua de Socias, germans, Rosa i Albert; pares polítics Josep Masalles i Rosa Forn; cunyats Manuel Güell, Josep (absent), Joan, Esteve i Amadeu Masalles (absent), nebots i família tota i les cases comercials **VIUDA DE DANIEL SOCIAS I JOAN MASALLES FORNS**, al comunicar-vos la trista nova us preguen un pietós record.

Tarragona, 5 d'octubre del 1937.

NOTES INFORMATIVES

NOTA DEL BLOC ESCOLAR NACIONALISTA

Es notifica a tots els militants del B. E. N., que durant els dies 5, 6 y 7, de deu a dos quarts d'una, passin per la respectiva Secretaria per tal d'informar-los d'un assumpte que els interessa. — El secretari.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Jordi Asamà Bofarull.

Defuncions

Antònia Tejero Gassó, Rambla 14 d'Abril, 111, de 20 anys.
Antònia Albiol Planas, General Moragas, 2, de 17 mesos.
Octavi Socias Marrugat, Hospital, de 38 anys.
Joan Bofarull Pascual, Carretera de Valls, de 62 anys.

Matrimonis

Jaume Torres Ripoll amb Dolors Barreiro Quesada.
Joan Ferré Tost amb Francesca Aguiló Sedó.

C.A.D.C.I.

Per a dimecres, dia 6 del corrent, a les tres de la tarda es convoca a l'estatge del C.A.D.C.I. a un representant del Control de cada casa del ram d'Alimentació i Deuall, a fi de tractar d'un assumpte d'interès. — La Junta.

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Reconstrucció. — Reparació. — Abonaments.
Durruti (Unió), 17, entresol.
Telèfon 1882

DIPUTATS DE PAS

Procedents de València i de pas cap a Barcelona, diumenge estigueren breus hores a la nostra ciutat els diputats senyors Martí Esteve, Eudard Ragassol i Ametlla Coll.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer
Durruti (Unió), 2, pral. —
Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

LA MOBILITZACIO DE LES CLASSES I OFICIALS DE COMPLEMENT

D'acord amb l'ordre publicat pel Ministeri de Defensa Nacional que disposa la incorporació de totes les classes i oficials de complement a les files de l'Exèrcit Popular, an estat ja molts ciutadans que els afecta l'esmentada disposició que s'han presentat a la Comandància Militar per tal de signar les sollicituds de front.

AMPLIACIO DE PAPER MONEDA

En la reunió del Ple de l'Ajuntament celebrada anit, fou acordada l'ampliació de paper de moneda fraccionària de la ciutat, de peseta i de vint-i-cinc cèntims.

El ciutadà Frederic Miralles i Esteve, amb domicili a Trinet Nou, núm. 21, té a disposició de qui l'hagi perdut, un pollastre que ha trobat a la via pública.

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 22; mínima, 17.
Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 760'2; a les 18, 763'4.
Direcció del vent: A les 8 h., ENE.; a les 18, ENE.
Estat del cel: A les 8 h., tapat; a les 18, id.
Classes de núvols: A les 8 h., C. Nbs.; a les 18, Nbs.
Evaporació: En les 24 h., 3.

14 HORES DIÀRIES!

- ...la Ràdio està a la vostra disposició, en servei d'avançada.
- ...giren un botó i la Ràdio us serveix la darrera paraula de tot: de la guerra, de la política, de la cultura, de la música, del Teatre.
- ...la Ràdio és el ressó de tot el món!

JUST ES, DONCS, QUE

PAGUEU L'IMPOST

per l'ús d'aparell de ràdio a la

GENERALITAT DE CATALUNYA

- ...com es paga a totes les nacions on hi han emissores oficials.

El màxim servei pel mínim cost

- ...amb el producte d'aquest impost, la Generalitat de Catalunya instal·larà

Una emissora de 100 kw...!

- ...capaç d'esser oïda de tot Europa, amb programes extraordinaris i sense publicitat.

DIRECCIO GENERAL DE RADIODIFUSIO

Un gran discurs de Pere Coromines a les Corts de la República

"Anem a denunciar una maniobra a fons contra Catalunya"

El senyor Coromines (Pere), d'Esquerra Republicana de Catalunya, en representació de les Esquerreres Catalanes:

El meu partit—diu—sempre que fou consultat pel senyor President de la República mostrà la seva adhesió i la seva conformitat amb tot el Govern que es formessin per considerar que el primer deure de tots era prestar llur suport incondicional per tal de guanyar la guerra. Per aquesta principalíssima raó estem sempre al costat del Govern. A més, nosaltres no creiem que existeixi la perfecció absoluta en res; i per això mentre l'obra principal sigui bona considerem que la resta és secundari. Sempre hem de concedir un marge humà d'error, i en l'obra general del Govern hi ha èxits per a la República i els petits errors no han de tenir-se en compte.

Ens reunim ara en Corts, després d'uns quants mesos en què han passat moltes coses. S'han promogut intrigues, però no és això el que a nosaltres ens interessa de moment.

Anem a denunciar una maniobra a fons, que no sempre troba, com nosaltres els catalans desitjariem, inaccessible als pits del Front Popular. Es tracta d'aquesta maniobra que tendeix a dividir-nos. Tenim nosaltres, com sabeu, acollits a Catalunya centenars de milers de refugiats; i aquesta obra subterrània, traïdora, feta per gent que no dona la cara, s'encamina a dir a cau d'orella als refugiats que la nostra aportació no interessa; i als nostres que el nostre sacrifici no es gens agraït. Es va, ta lcom podeu veure, a enverinar les relacions.

A tot Espanya hi ha mobilitzada una massa vil que no para de sembrar mala herba, i no és això sol; a tot Espanya es produeixen sovint als llocs de producció boicots i sabotatges; i enmig de la tasca febril a què estan lliures totes les nostres manufactures s'ob serva de sobte que el rendiment no és el que correspon a l'esforç, i heus ací el feixista!

I què se n'han inventat d'històries! Que n'han circulat d'històries per la premsa estrangera! Que si Catalunya havia enviat representants o negociadors a no se on! Com si fos possible una coincidència entre els Estats totalitaris i l'esperit de llibertat del poble català! I no parlem de les censures que s'han adreçat al Front d'Aragó,

sense tenir en compte que en aquest front mai no hem registrat grans reculades i d'ençà que sortiren els nostres lluitadors sempre s'han mogut per avançar! Quantes coses s'han inventat per tal de molestar els catalans o per tal de llançar contra ells la resta dels espanyols! Convé estar preguent perquè aquestes insídies trobin en nosaltres un cor de roca. Convé que tots estiguem convençuts que només amb la unió obtindrem el triomf.

On més han circulat aquestes mentides ha estat a l'estranger, i allí es treu la impressió que no tenim ben organitzat un front internacional de lluita.

Es valiosa la gestió dels nostres diplomàtics, però és també molt interessant que es tingui en compte que cal abans que tot conquistar l'opinió internacional, que cal preparar-la degudament i endegar aquesta labor amb una propaganda metòdica. Cal preparar aquest impuls, aquesta obra.

Jo, que he fet diversos viatges a l'estranger, ho sé prou bé, i convé que no es repeteixin casos com el que hem presenciat darrerament a París, amb motiu de la Conferència Interparlamentària, puix que arribarem a veure imprès un opuscle en el qual es donava per mort un diputat que ara és entre nosaltres. Convé, repeteixo, organitzar un front internacional.

Una altra conclusió: Cal parar molt de compte en les nostres discrepàncies secundàries. Que hi hagi encert en l'exposició de les nostres diferències, puix que aquestes, per petites que siguin — la queixa a la direcció d'un Comitè, per exemple — es presenten a l'estranger com un abisme substancial. És molt dolorós, a mi almenys, que en agafar un periòdic hàgim de cercar amb esforç el reconet on es parla de la guerra. (Gran aplaudiment, àdhuc del cap del Govern.)

No n'hi ha prou amb haver creat l'Exèrcit Popular i el comandament únic. Hem de crear també el degut esperit a la reraguarda. I jo afirmo que aquestes lluites, aquestes divergències, al gran poble, a la gran massa, no li interessien. El poble viu de cara al front, a les trinxeres. A més, recordeu els trenta-vuit diputats que han caigut i no caigueren per aquest o aquell Comitè, sinó que caigueren per la causa comuna. Jo dic que si obli-

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp

Novetats en articles Camiseria

Darrereres Novetats en tota mena de calçat, a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1585

TARRAGONA

El Parlament de la República condemna el criminal bombardeig del divendres

Amb motiu de al·l'barbara agressió de l'aviació facciosa soferta per Barcelona el propassat dia primer han estat cursats els següents telegrames:

"President del Congrés dels Diputats a President del Parlament de Catalunya:

"Presidència Diputats a President: Generalitat: Parlament, en sessió avui, expressa profunda indignació i pregon condolència per atemptat brutal aviació facciosa contra Barcelona dia ahir. — Us saluda afectuosament, Martínez Barrio."

"President Generalitat a President Congrés Diputats: Agraïxo vivament nom Govern i propi, acord Parlament nostra estimada República condolència per brutal atemptat aviació facciosa. — Renovo V. E. alta consideració i personal afecte, Companys."

Corts sessió d'avui acorden expressar indignació i profunda condolència per atemptat brutal aviació facciosa contra Barcelona dia d'ahir. — Us saluda amb afectes, Martínez Barrio."

El President del Parlament, senyor Casanovas, ha cursat el següent telegrama de resposta:

"President Parlament de Catalunya a President Congrés dels Diputats:

Acuso rebut vostre telegrama en el qual manifesteu testimoni de la Cambra condolida pel barbar atemptat sofert població civil de Barcelona, i en nom Parlament de Catalunya interpreto voluntat poble català, agraïxo expressió sentiment i significo que aqueixes nostres sacrifici enalteixen Catalunya i enardeixen el seu esforç en la lluita i la seva fe en la victòria. — Us saluda amb afeste, Casanovas."

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRUNS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

dem això farem traïció a aquests companys nostres sacrificats.

Ja hem guanyat la guerra interior. I ara hem d'ocupar-nos de guanyar la guerra estrangera; i per la meua part opino, com ja he dit altres vegades, que a Espanya se la pot vèncer, però no se la pot dominar.

I per acabar — diu, adreçant-se al Govern — jo us dic que sou massa honestos, i que en algunes ocasions haurieu d'actuar amb més picardia.

Secció esportiva

FUTBOL

En partit revenja el Casal d'Esports guanyà al "Parc d'Intendència" per 2 goals a 0

Davant de nombros públic estacionat al camp de l'Avinguda de Catalunya, a les quatre de la tarda, sortiren al terreny de joc ambdós equips per tal de jugar l'encontre esmentat.

Els primers moments la iniciativa del joc ja es favorable als "casalistas". Anotem un xut de Llimona que sevil para segur.

Es porten deu minuts escassos de joc quan el Casal assoleix el primer punt; Mateo que ha recollit la pilota passa en avançada a Llimona, aquest, després de córrer un xic la bala, centra damunt de gol, rematant molt oportú Martec a la xarxa.

El Casal animat pel gol, és fàcilment passada Llordachs-Llimona aca ba amb un fort xut de Mateo un xic alt. A les files de l'equip d'"Intendència" es nota nerviosisme. Quinto, que és l'únic que juga a la davantera avança repetides vegades, però Leandro i Aleu es cuiden de rebutjar-lo fàcilment. Als 30 minuts Mateo marca el segon gol.

Martorell passa a Quinto, aquest a l'extrem Esquerré, que centra damunt de gol, rematant Martorell i rebutjant-lo Monguió amb un plongeó.

Moments després acaba la primera part que ha estat netament favorable al Casal.

Els equips s'han arreglerat de la següent forma:

Casal d'Esports. — Monguió, Aleu, Borràs, Leandro, Vinyeta, Aiguadé, Benjamin, Sorinas, Mateo, Llordachs i Llimona.

Parc d'Intendència. — Sevil, Borràs i Ribas, Miralles, Martorell, Arts, Esquerré, Quinto, Català, Jabaloyes i Guasch.

A la segona part les coses canvien completament. El Casal de dominador passa a dominat. Malgrat tot l'equip d'"Intendència", ni tan sols aconseguí el gol de l'"honor", car el Casal oposà una tenaç resistència. En aquesta, cal destacar la magnífica actuació del mig-centre Vinyeta i del defensa Aleu, que foren sens dubte els que aguantaren l'avalanxa enemiga, molt ben secundats per Borràs.

La pilota no es mou del terreny casalista. En un atac portat a cap per Guasch el Casal es salva d'un gol, degut a que la sort no acompanya a l'equip d'"Intendència"; Guasch llença un xut magnífic que Aleu pot rebutjar, quan hom creia que anava entrar a la xarxa. La bala, però, la torna a recollir Guasch que sense parar etziva un altre tret formidable que s'estavella al pal.

Monguió és llueix a parar un xut de Martorell en posició difícil.

Amb un embotellament constant a favor d'"Intendència" acaba l'encontre amb la victòria del Casal per 2 gols a 0, malgrat aquesta, l'equip d'"Intendència" al menys era mereixedor de l'empat.

Es distingiren al nostre entendre pels vencedors: Monguió a la porteria molt bé. Aleu millor que Borràs a la defensa, encara que aquest darrer forní també un magnífic encontre. A la línia mitjana el millor Vinyeta, Leandro no pogué donar el seu habitual rendiment degut a reser-se d'una lesió, i a la davantera, Llimona i Sorinas.

Pels vençuts: Sivil magnífic, Borràs, millor que el seu company Ribas; Martorell i Miralles a la mitja, i a la davantera Guasch i Quinto següent amb mèrits Jabaloyes i Esquerré.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona